IOT

Tariq Bakhtali || IAD 3012930

Inleiding

We leven in een tijd waar we een overdaad aan informatie hebben liggen op het internet. Maar het internet wordt niet gereguleerd, de gebruiker moet zelf onderzoeken wat waar en wat niet waar is. Dit is mijn onderwerp voor het project.

Ik maak een 'ding' waarmee gebruikers dit letterlijk kunnen doen. Ze krijgen een artikel voorgelegd en ze kunnen met een druk op de knop zeggen of het artikel 'waar' of 'niet waar' is. Zo'n apparaat geef je dan aan meerdere mensen die elkaar op de hoogte kunnen houden.

Het apparaat is het meest effectief tijdens grote gebeurtenissen, bijvoorbeeld the presidents verkiezing in Amerika. Tijdens zo'n event gaan er veel 'fake news' verhalen rond over de kanditaten en om een goeie keuze te maken wil je het echte nieuws hebben.

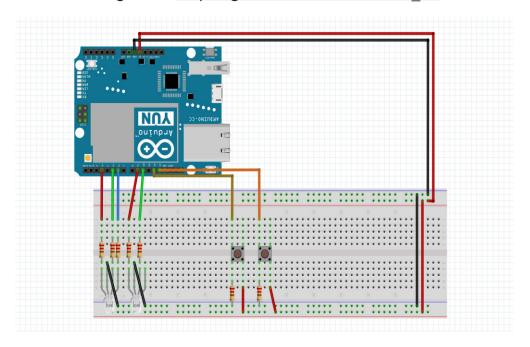
Prototype

Voor mijn prototype gebruik ik twee knoppen voor het stemmen, met de keuze uit 'waar' en 'niet waar', en twee ledjes om de stand weer te geven tussen deze twee. Aan de felheid van de ledjes kan je zien wat de stand is.

Maar dat werkt niet heel goed. Bij daglicht is het moeilijk te zeggen welke feller is. Het was beter geweest om twee licht balkjes te gebruiken.

Een van de lampjes gebruik ik voor feedback wanneer er een knop oplicht. Als er een knop wordt ingedrukt wordt dat lampje blauw.

Link naar de github: https://github.com/didibib/iad iot

Post-Mortem

In het begin van dit project dacht ik dat we bezig waren met het maken van een gimmick. Want mijn apparaat kan je in principe puur als applicatie ontwikkelen, dus waarom deze knoppen en ledjes? Wanneer je dit prototype tot een product maakt dan hoef je geen lullige knopjes en ledjes te gebruiken. In plaats van ledjes laad je je slaapkamer oplichten en de knoppen maak je net zo groot als je hand en zet ze naast je deur. Of beter nog je schreeuwt of het artikel 'waar' of 'niet waar' is, dan is je omgeving gelijk op de hoogte. De overstap van het virtuele naar het fysieke voelt dan niet meer aan als een gimmick.

Dus wat ik geleerd heb is dat ik eerst op grote schaal moet denken en vervolgens moet verkleinen tot een prototypen. En php natuurlijk.